

E

wie ere

R

toekomt

E

*Kent u iemand die een
onderscheiding verdient?*

www.lintjes.nl

Ere wie ere toekomt

www.lintjes.nl

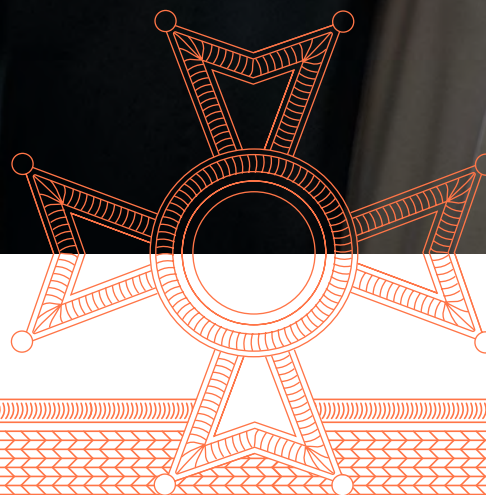

Zijne Majesteit de Koning is grootmeester van de Nederlandse Ridderorden

“Onze vrijwilligers zijn ons kapitaal.”

Joey van der Weijden (1980), vrijwilliger Rode Kruis
en Veluwe Wens Ambulance

“Tijdens een open dag voor duivenliefhebbers, draaide mijn vader een EHBO-dienst. Hij was toen net vrijwilliger geworden bij het Rode Kruis en zei tegen mij ‘joh ga mee, dat is leuk!’ Ik was toen 9 jaar. Die dag liep daar ook de coördinator van de jeugd/jongeren Rode Kruis rond. Hij vroeg aan mij of ik ook, net als mijn vader, wilde vrijwilligen. Na een kennismaking in de weken daarna, ben ik eigenlijk altijd blijven hangen. Op die leeftijd, als jeugd-EHBO, ging ik mee naar evenementen om verbandjes te leggen. Zo ben ik ooit nog eens als jochie naar Lowlands geweest; tegenwoordig kan dat natuurlijk niet meer.”

Met de jaren ontstond een wens

“In de 32 jaar bij het Rode Kruis heb ik verschillende dingen gedaan: coördinator jeugd/jongeren, magazijncoördinator, aankopen voor professionalisering, hoog-risico evenementen. Ik help gewoon graag. Mijn vrouw is ook heel betrokken, zij doet haar deel. Dat zorgt voor acceptatie onderling. Als je een partner hebt die je hier niet in steunt, dan ben je nergens.”

Joey werkte als militair bij de medische dienst van Defensie waar hij verschillende functies had, zoals op de ziekenauto rijden. Na zijn periode bij Defensie is hij in de ouderenzorg gaan werken. “We maakten daar veel slechtnieuwsgesprekken mee. Tot ‘het zover was’ werd de beste zorg geleverd, maar er was niet veel extra tijd voor iets meer dan dat. Ik en een maat van mij, die ik ken via het Rode Kruis, zeiden tegen elkaar: dit moet beter kunnen. Daarom richtten we in 2014 de stichting De Veluwse Wens Ambulance op.”

Pure mensen en vrijwilligers

De Wens Ambulance brengt de laatste wensen van terminaal zieke mensen in vervulling met comfortabel vervoer en goede begeleiding. “Er zijn zoveel mooie ritten geweest. Maar wat ik over de linie zo mooi vind, is dat zodra mensen weten dat ze komen te overlijden, het materialistische wegvalt. De hebzucht valt weg. Er blijft een puur mens over.”

“In het begin was de stichting een baan naast een baan. Je deed alles met een klein clubje. Het was echt pionieren, hard werken, in overleg met andere Wens Ambulances. Nu hebben we al 888 ritten gereden en werken er 140 vrijwilligers bij ons. Die vrijwilligers zijn ons kapitaal, onze kernwaarde. We willen een familiebedrijf zijn waarin we goed naar elkaars behoefte luisteren.”

“Mijn omgeving verklaart mij af en toe voor gek. Die zeggen ‘zet het commercieel op, dan heb je er een goed betaalde baan bij.’ Maar de ervaring die je deelt, maakt je rijker dan het geld dat je ermee verdient. Ik denk dan ook: als elke Nederlander 3 uurtjes in de week vrijwilligerswerk zou doen, Nederland er mooier uitziet. Af en toe een boodschapje doen voor je buurvrouw is ook al vrijwilligerswerk.”

Groepserkenning

“Ik vind het wel apart om op zo’n voetstuk te worden gezet met deze onderscheiding. Je doet het werk toch samen; dan geef ik de credits liever aan een ander. Bij Defensie hadden we groepserkenningen, dat lijkt me wel wat. Maar eerlijk is eerlijk: ik ben er hartstikke trots op! Het is een kroon op mijn werk.”

Kent u iemand die een onderscheiding verdient?

Overall in Nederland zetten mensen zich in voor de samenleving. Meestal doen ze dat onopvallend en op de achtergrond. Maar deze personen zouden best eens in het zonnetje mogen worden gezet. Kent u zo iemand? En vindt u dat deze persoon publieke erkenning verdient?

Een hele waardevolle waardering voor hem of haar is het toekennen van een onderscheiding of 'lintje'. Iedereen mag zo'n lintje aanvragen, voor elke gewenste kandidaat. Ook buitenlanders of in het buitenland woonachtige Nederlanders kunnen worden voorgedragen. In deze brochure vindt u informatie die u op weg helpt bij het aanvragen van een lintje.

Wanneer verdient iemand een lintje?

Iemand verdient een lintje als sprake is van persoonlijke bijzondere verdiensten voor de (lokale, regionale, nationale of internationale) samenleving. Dat kan vrijwilligerswerk zijn, maar ook een bijzondere invulling van betaald werk of een combinatie van beide.

Persoonlijke, bijzondere verdiensten in het vrijwilligerswerk

Vrijwilligers die zich vele jaren inzetten voor organisaties op het gebied van bijvoorbeeld sport, kunst, cultuur, pleegzorg of natuur kunnen een lintje verdienen. Denk daarbij bijvoorbeeld aan de activiteitenbegeleider in het verzorgingshuis of de organisator van evenementen bij een sportclub. Maar ook aan iemand die kwetsbare kinderen opvangt, de oprichter van een stichting voor hulp aan mensen met een beperking of iemand die jarenlang een bestuursfunctie vervult.

Persoonlijke, bijzondere verdiensten in het betaalde werk

Ook iemand die in zijn werk buitengewone prestaties levert, kan een lintje verdienen. Hij of zij moet dan 'bijzondere of zeer uitzonderlijke verdiensten in de werkkring' hebben verricht. Daarvan is sprake als de prestaties veel verder gaan dan wat normaal gesproken van iemand in zo'n functie wordt verwacht. Het gaat dus om de persoonlijke inzet, visie en kwaliteiten. Bovendien moet de samenleving baat hebben bij het verrichte werk. Het mag dus niet alleen van nut zijn voor de onderneming, organisatie of instelling waar de kandidaat werkt.

Hoe draagt u iemand voor?

Als u iemand wilt voordragen voor een Koninklijke onderscheiding, kunt u contact opnemen met de gemeente waar de persoon woont. De medewerker die daar de lintjes behandelt (meestal van de afdeling kabinet van de burgemeester) adviseert u of de verdiensten bijzonder genoeg zijn voor een lintje. Ook krijgt u uitleg over de procedure.

lintjes.nl/voordragen

U legt makkelijk contact met de gemeente door online een kort verzoekformulier in te vullen op lintjes.nl/voordragen. Op dat formulier vult u een paar gegevens in van uw kandidaat en van uzelf. De medewerker van de gemeente neemt dan contact met u op. Als de verdiensten van de kandidaat voldoende zijn voor een voordracht, stuurt de medewerker een compleet online voorstelformulier aan u. Vraag de gemeentemedewerker om advies als u liever niet online werkt.

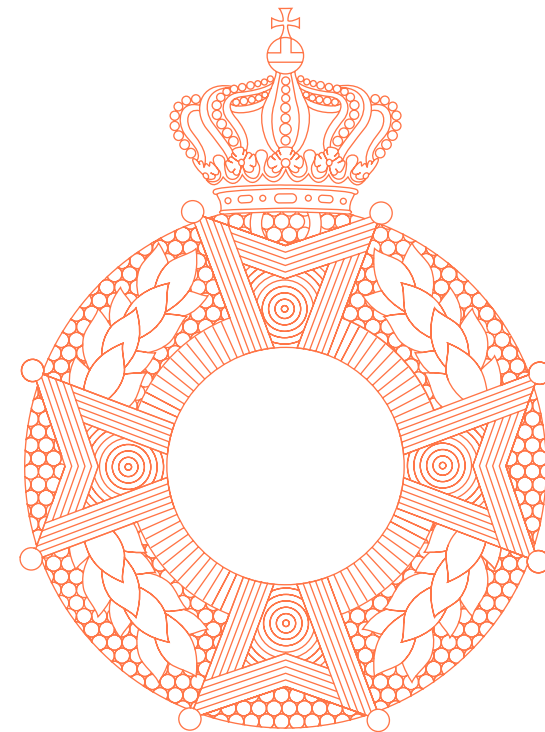
Op het voorstelformulier vult u de redenen voor de aanvraag in: waarom vindt u dat deze persoon een lintje verdient? Het is belangrijk om feitelijke gegevens te verzamelen en op te schrijven. Schrijf vooral om welke activiteiten het gaat, voor welke organisatie(s) en waarom deze activiteiten zo bijzonder zijn.

In welke perioden is de kandidaat actief geweest? Hoeveel uur per week of per maand? De bijzondere verdiensten van de kandidaat moeten nog actueel zijn en niet te ver in het verleden liggen.

Hoe groot is de organisatie waarin de kandidaat actief is; hoeveel leden heeft de vereniging bijvoorbeeld? Worden de activiteiten betaald? Denk bijvoorbeeld aan reis- en onkostenvergoeding, presentiegeld en dergelijke. Belangrijk is ook dat anderen uw aanvraag ondersteunen met een ondersteuningsbrief. In zo'n brief staat informatie over de betekenis van de kandidaat voor de organisatie of de samenleving.

Dien de aanvraag op tijd in

Vraag bij de gemeente wanneer u het voorstel uiterlijk moet indienen, bijvoorbeeld voor een uitreiking bij de lintjesregen. Het is van belang om het voorstel tijdig in te dienen, omdat verschillende partijen het voorstel moeten behandelen.

“Mijn taal is mijn
vrijheid. Nu help
ik anderen
met taal.”

Lubna Abdul (1974), vrijwilliger Vluchtelingenwerk
en GGD

“Mijn man en ik vluchtten 25 jaar geleden uit Soedan. Die eerste jaren in Nederland waren erg moeilijk. We kenden de cultuur nog niet, spraken de taal nog niet. Er is dan veel miscommunicatie. Door elke avond Sesamstraat te kijken, leerde ik mijzelf Nederlands. Mijn taal was mijn vrijheid. Sindsdien doe ik vrijwilligerswerk om immigranten en vluchtelingen te helpen; omdat ik weet hoe moeilijk het is in die eerste periode.”

Een ontmoetingsplek voor iedereen

“Toen ik mijn verblijfsvergunning kreeg in 2003, heb ik me direct bij Vluchtelingenwerk gemeld als vrijwilliger. Samen met de vrouwen die er toen al waren, organiseerden we ‘de Eettafel’: één keer per maand samen koken, eten en praten. Iedereen is welkom: van schooljuf tot wijkagent. Nu begeleid ik ook nieuwkomers individueel bij het inschrijven bij een huisarts, of spullen kopen voor een huis, of tijdens bevallingen. Mensen komen ook wel eens bij mij thuis, mijn deur staat open voor iedereen.”

“Zo’n vijf jaar geleden dacht ik: wat kan ik nog meer doen? Veel vrouwen in de gemeente hadden behoefte aan contact. Zo ontstond het idee voor de ‘Buurtkamer’. Twee avonden per week bieden we een veilige omgeving voor ontmoetingen, samen met de kinderen. De gemeente bood ons een buurthuis aan in het centrum. Dat was voor mij één van de mooiste cadeaus. Eens per maand organiseren we iets speciaals, zoals kerststukjes maken, Sinterklaas vieren of Bingoën. Die eerste keer Bingo spelen was zo lachen, zo leuk!”

Bruggen slaan tussen culturen

“Met mijn dochter kwam ik regelmatig bij de GGD. Met één van de medewerkers kreeg ik een goede band. Zij vroeg mij in 2006 of ik daar vrijwilliger wilde worden. Omdat ik beide culturen goed ken, sla ik de brug tussen statushouders en Nederlandse instanties zoals scholen en ziekenhuizen. Van beide kanten hoor ik dat het toch wel fijn is dat ik erbij ben.”

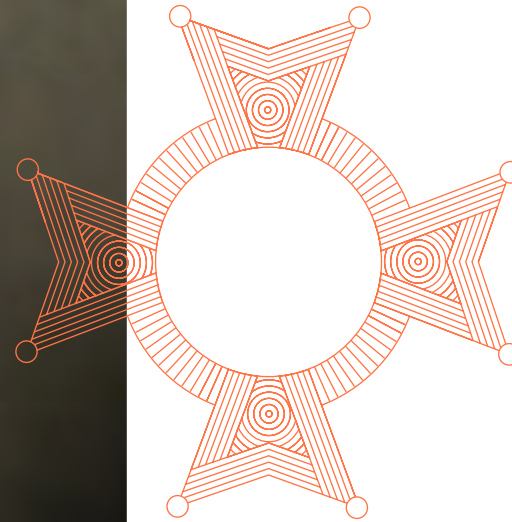
Bruggen slaan tussen twee culturen kan echt het verschil maken, weet Lubna. “Ik geef ook voorlichting over het bestrijden van vrouwenbesnijdenis. Ik kom zelf uit een land waar besnijdenissen bij meisjes vaak voorkomen. Daar is het taboe, niemand praat erover. Door voorlichting te geven wil ik het onderwerp bespreekbaar maken. We hebben nu al 6 meisjes hiertegen kunnen beschermen.”

Rugzakje met een Nederlands lintje

“Er zijn veel mooie momenten, zoals de bevallingen waar ik soms de navelstreng mag doorknippen. Maar er zijn ook veel moeilijke situaties. Ik heb mijzelf geleerd, om niet alles mee naar huis te nemen. Ik heb een mentaal rugzakje, daar leg ik alles in voordat ik naar huis ga en dan vraag ik God, Allah, of hij mij kan helpen het een plekje te geven. Toch kan ik het vrijwilligerswerk niet loslaten. Het zit in mijn bloed. Ik kan geen nee zeggen als een mens in nood is.”

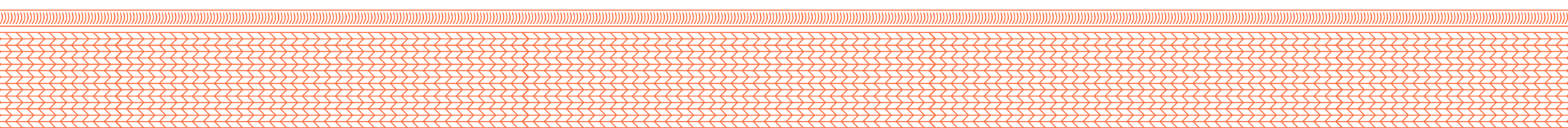
“Op de dag dat ik mijn lintje kreeg, dacht ik aanvankelijk dat ik alleen de nieuwe burgermeester zou ontmoeten. Het was echt een verrassing. Ik werd er emotioneel van. Het betekent heel veel voor mij als vrouw afkomstig uit een andere cultuur, om een lintje te mogen ontvangen.”

“Door er
gewoon te
zijn, kun
je echt het
verschil
maken.”

Jan-Willem Geurts (1978), vrijwilliger bij
Sports for Children, Jewel Kids en mentor

“Tijdens mijn studie rechten ben ik als vrijwilliger op de Dierenambulance gaan rijden. Mijn moeder was altijd al vrijwilliger, dus daar had ik goed voorbeeld aan. Ik heb even in de advocatuur gewerkt, maar het paste niet bij mij: ik koos voor de sociale hoek van juridisch werk. Zo hielp ik onder andere ondernemers bij het opzetten van een goed doel. Op die manier is ook Sports for Children ontstaan. Dat vond ik zo leuk, dat ik als vrijwilliger in het bestuur ben gebleven, nu alweer 12 jaar.”

Kansen pakken die op je pad komen

De koppeling met Sports for Children kwam toevallig via de Trudo Weekendschool, waar Jan-Willem enkele jaren vrijwillig docent was. “Een collega tipte mij over een ondernemer die nieuwe sportmaterialen maakte en die wilde dat er met het oude sportmateriaal iets moois gebeurde. Dat heb ik toen samen met hem opgezet. We koppelen in feite Nederlandse scholen aan buitenlandse scholen die het materiaal uit Nederland goed kunnen gebruiken. Zo hebben we al bijna 250.000 kinderen kunnen laten sporten op materiaal wat anders geen bestemming meer had. Laatst stuurde een school in Bosnië het bericht dat een paar kinderen hun eerste medailles hadden gewonnen door te trainen op het gedoneerde materiaal. Dat is toch fantastisch!”

Er gewoon voor mensen zijn

Naast ondernemers helpt Jan-Willem, als curator of mentor, personen die hulp nodig hebben bij financiële en persoonlijke zaken. “Als je één ding van het bordje afhaalt, is het bordje al niet meer vol. Soms is dat heel intensief, mensen middenin de nacht van de vloer plukken bijvoorbeeld. Maar heel vaak is het juist praktisch: de post verzorgen of boodschappen doen. Achteraf ging ik misschien wel wat ver in mijn hulpverlening, maar van die steun leven mensen wel echt op. Nu begeleid ik nog een vijftal mensen op vrijwillige basis. Dan stuur ik om 9.30 uur een appje of alles nog goed gaat. Je bent er gewoon voor ze, dat helpt al.”

Datzelfde principe past Jan-Willem toe bij Jewel Kids, waar ze uitjes organiseren voor kinderen met een licht verstandelijke beperking. “Dit zijn kinderen die goede zorg krijgen, maar een praatje missen. Dus gewoon samen een bord spaghetti eten, monopoly spelen. Natuurlijk gaan we ook naar de bioscoop of de Efteling, maar het gaat erom dat je er bent. Van ouders horen we dat hun kinderen rustiger zijn, beter functioneren en al uitkijken naar de volgende keer. Daar doe ik het voor: als iemand er echt aantoonbaar wat aan heeft.”

Een olievlek van 100% support

“Toen de burgemeester belde dat ik een lintje kreeg, was ik wel even verbaasd. Zo’n decoratie is niet waar ik het voor doe, maar ik moet wel zeggen dat soms – als ik twijfel of ik het goede doe – het buitengewoon waardevol is om te weten dat er een groep is die 100% achter je staat.” En het olievlekeffect natuurlijk. “Wat ik doe is leuk, maar als ik anderen inspireer en 2 of 3 mensen gaan hetzelfde doen, dan is het effect nog groter.”

Wat gebeurt er met uw voordracht?

Waar dient u een voorstel in?

U dient een voorstel in bij de gemeente waar uw kandidaat woont. Het voorstel komt terecht bij de burgemeester. Deze controleert de feiten en stelt vast of de kandidaat van onbesproken gedrag is, bijvoorbeeld door navraag te doen bij de politie en bij justitie.

Wie geven advies?

De burgemeester geeft in een advies aan of de kandidaat een lintje verdient en, zo ja, in welke orde en graad. Ook staat in dit advies wanneer de uitreiking kan plaatsvinden: bij de lintjesregen of op een ander moment. Het advies van de burgemeester gaat vervolgens samen met het hele dossier naar de commissaris van de Koning. Deze geeft over alle onderdelen een tweede advies uit.

Beide adviezen en het dossier gaan daarna naar het Kapittel voor de Civiele Orden, dat de regering adviseert over elke aanvraag voor een Koninklijke onderscheiding.

Koninklijk Besluit

Het advies van het Kapittel gaat vervolgens met een kopie van het dossier naar de 'minister die het aangaat'. De minister neemt de adviezen van het Kapittel vrijwel altijd over. De minister stelt het Koninklijk Besluit op dat wordt ondertekend door Zijne Majesteit de Koning. Op basis van het Koninklijk Besluit wordt een oorkonde gemaakt en ondertekend door de Kanselier der Nederlandse Orden. De oorkonde wordt met de Koninklijke onderscheiding naar de uitreikende instantie gestuurd, meestal de gemeente waar de kandidaat woont.

De uitreiking

De meeste personen ontvangen het lintje tijdens de lintjesregen, de laatste werkdag voor Koningsdag, ter gelegenheid van de viering van de verjaardag van de Koning. Als u liever een ander uitreikmoment wilt, is dat mogelijk. Lintjes kunnen het hele jaar door worden uitgereikt. Er moet dan wel sprake zijn van een bijzondere gelegenheid die verband houdt met de verdienstelijke activiteiten. Een voorbeeld: de vrijwilliger die zich jarenlang inzet voor een hulpverleningsorganisatie kan de onderscheiding krijgen tijdens een jubileum van die organisatie. De minister bepaalt uiteindelijk op basis van uw aanvraag welke uitreikdatum het meest passend is.

Soorten onderscheidingen

De Orde van de Nederlandse Leeuw

Personen met persoonlijke, bijzondere verdiensten van zeer uitzonderlijke aard worden benoemd in de Orde van de Nederlandse Leeuw. Het gaat vooral om topprestaties in de wetenschap of de kunst en cultuur. De Orde van de Nederlandse Leeuw is zeer exclusief en kent drie graden: Ridder, Commandeur en Ridder Grootkruis.

De Orde van Oranje-Nassau

Personen met persoonlijke, bijzondere verdiensten voor de samenleving kunnen worden benoemd in de Orde van Oranje-Nassau. De bijzondere verdiensten kunnen tot uitdrukking komen in de betaalde hoofdfunctie, het vrijwilligerswerk of een combinatie van beide. De Orde van Oranje-Nassau kent zes graden: Lid, Ridder, Officier, Commandeur, Grootofficier en Ridder Grootkruis.

De Erepenning voor Menslievend Hulpbetoon

Personen die iemands leven hebben gered, of dat hebben geprobeerd, met gevaar voor eigen leven komen mogelijk in aanmerking voor de Erepenning voor Menslievend Hulpbetoon. De heldendaad draagt kenmerken van 'moed, beleid en zelfopoffering'. De Erepenning voor Menslievend Hulpbetoon kent drie graden: brons, zilver en goud.

“Vergeet de mensen om je heen niet.”

Angelique Timmer-Weisscher (1970), vrijwilliger bij de tennis-, voetbal-, toneelvereniging en de Kinderuniversiteit

“Zo grappig: op een zaterdagavond keken we toevallig naar een tv-programma over de Kanselarij. We zeiden nog tegen elkaar: zo’n lintje krijg je niet zomaar. En die maandag erop kreeg ik hem zelf! Ik had dat écht niet verwacht. Middenin een teammeeting werd ik gebeld door mijn man of ik hem wilde ophalen. Toen ik aankwam, bleek het een complot: ik zag mijn naam op een groot scherm staan, mijn familie en vrienden waren aan het klappen. Nou, ik heb nog nooit in mijn leven zó gestraald. Een smile van oor tot oor!”

Het Pippi Langkous principe

“Ik hanteer een beetje het Pippi Langkous principe: ik heb het nog nooit gedaan, dus ik denk dat ik het wel kan.” Met die houding rolt Angélique in een brede variatie aan vrijwilligerswerk bij de tennis-, voetbal- en de toneelvereniging, alsook de Kinderuniversiteit Haarlem. “Vanuit de Denktanktafel in Haarlem richtten we de Kinderuniversiteit op. Het is voor kinderen die het goed doen op school, maar vanuit huis net niet de begeleiding krijgen die ze nodig hebben. Zij krijgen op zondag extra les van verschillende bedrijven. Zo gaan zij bijvoorbeeld op bezoek bij de burgemeester, naar de rechtbank of het ziekenhuis.”

Gezelligheid werkt aanstekelijk

Werken met kinderen kent Angélique ook vanuit tennisvereniging Marquette in Heemskerk. “Een jaar of 20 geleden werd ik gevraagd om de PR van het ‘Aardbeientoernooi’ te doen. Nou, waarom niet dacht ik? Twee jaar later werd ik gevraagd als toernooileider en in 2007 werd ik secretaris van het bestuur.”

“Ieder jaar komen er zo’n 200 jongeren tot en met 17 jaar tennissen. Voornamelijk uit de regio, maar ook uit Friesland en Groningen. Ik plan de wedstrijden, doe inkopen, onderhoud contact met trainers en ouders, doe de financiën. Het allermooiste vind ik de kinderen die op hun 8e beginnen en na hun 17e nog willen meegaan als begeleider, omdat ze balen dat ze anders niet kunnen komen. We doen niet eens zo gek veel. Het is gewoon tennis. Maar het is zo gezellig! De sfeer is goed.”

Die gezelligheid werkt aanstekelijk. “Een vriend van mij was secretaris bij voetbalvereniging ADO’20. Hij belde en vroeg ‘Liek, we maken een magazine. Wil jij dat coördineren?’ Ja, en doe je eenmaal het magazine, dan rol je opeens in het medeorganiseren van een veiling of ‘speaker’ zijn bij de thuiswedstrijden van het eerste elftal. Het is zo fan-tas-tisch leuk! Het vergroot ook je sociale netwerk. Anders zit je op zondagmiddag maar gewoon thuis te Netflixen, toch?”

Zelf aan de slag

“Ik weet nog dat ik bij een van de toernooien zat te klagen over de vrijwilliger van de tennisbond. Maar ik wist ook dat er een tekort was aan vrijwilligers. Tja, dan moet je zelf stappen zetten, vind ik. Mijn vader was daar misschien wel een voorbeeld in, hij gaf training terwijl hij ook dag en nacht werkte. Aan de andere kant vind ik het gewoon belangrijk om je in te zetten voor de maatschappij. Mensen denken soms zoveel aan zichzelf, dat ze de mensen om zich heen vergeten.”

“Zonder geluk vaart niemand wel.”

Freddy Helvrich (1971), beveiliging

“Het was in de zomer, een uur of twee 's nachts en ik kwam uit mijn werk. Ik wilde nog een milkshake halen bij de McDonalds, maar had geen zin om in de rij te staan dus ik reed toch door naar huis. Toen ik over de sluis reed, zag ik een vuurbal.” Het is vrijdag 25 juni 2021 als Freddy op de Afsluitdijk aan de andere kant van de weg een brandende auto ziet staan. “Ik ben tegen de richting in, via de invoegstrook, over het viaduct, teruggereden. Toen ik aankwam stond de voorkant van de auto in brand. De bijrijderskant was helemaal ingedeukt. Ik belde met 112 en vroeg om politie, brandweer en ambulance. Want ik had gezien dat het slachtoffer nog in de auto zat en buiten bewustzijn was. In mijn werk bel ik regelmatig met 112 dus die routine, die procedure, die zat er wel in. Dat bellen was dus niet zo moeilijk. Maar ja, wat kon ik voor die jongen doen?”

Het is een impuls

“Op de Afsluitdijk waren werkzaamheden: je moest van de rechterbaan schuin oversteken naar de linkerbaan. In het midden stond een pijlwagen; die had het slachtoffer gemist. Toen ik via 112 met de jongens van de brandweer werd verbonden, zeiden zij: blijf wachten, we komen eraan. Maar omdat de voorruit eruit lag, sloeg het vuur naar binnen. Het plafond begon te branden. En dat brandende spul viel naar beneden, op het slachtoffer. Toen zei ik aan de telefoon: ‘hij moet er nu uit: klaar. Ik ga ophangen.’ Het was een impuls. Die trigger kwam denk ik uit mijn jaren bij het leger: als de situatie te erg wordt, pak het slachtoffer dan op en breng het in veiligheid. Hij had geluk dat de portier aan zijn kant nog openging. Zonder geluk vaart niemand wel, toch? Ik pakte hem onder zijn schouders en haalde hem uit die vlammenzee.”

Iedereen neemt zijn taak

“Op een gegeven moment stopte een vrachtwagenchauffeur, een jonge jongen. Samen hebben we het slachtoffer nog wat verderop gelegd, mocht de auto ontploffen. Daarna kwamen al vrij snel de politie, brandweer, ambulance en traumaheli. We zaten met een paar man om het slachtoffer heen en iedereen had zijn taak: verkeer regelen, stabiliseren, bijschijnen met zaklampen. Je komt in een soort van adrenalineroes en daar doe je alles in, overgeleverd aan je lichaam. Die dagen erna had ik overal spierpijn, van mijn kruin tot aan mijn teen.”

“In de periode erna nam de moeder van het slachtoffer via de politie contact met mij op en hebben we elkaar allemaal ontmoet bij het slachtoffer thuis. Het slachtoffer heeft lang in het ziekenhuis gelegen. Hij maakt het nu naar omstandigheden goed. Dat is fijn. Dat voelt toch wel als een beetje het afsluiten van een hoofdstuk.”

Van bescheiden naar onderscheiden

“De burgemeester nodigde mij uit om het verhaal te vertellen. Daar heb ik even over nagedacht voordat ik op haar verzoek inging. In de spotlight staan hoeft van mij niet zo, ik ben niet zo van ‘kijk mij’. Zij heeft uiteindelijk alles voor de Erepenning in werking gezet: ze vond mij bescheiden. Ook mijn vriendin, familie, het slachtoffer en zijn familie hebben eraan meegeholpen. Zij waren ook bij de uitreiking. Dat komt wel echt binnen. Ik kan niet anders zeggen.”

Colofon

Dit is een publicatie van de
Kanselarij der Nederlandse Orden, 2023

Postbus 30436
2500 GK Den Haag
www.lintjes.nl

Ontwerp: Studio Duel

Druk: De Bondt

Fotografie: Frank Ruiter

